

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0248

Evaluering af de internationale regnskabsstandarder (IAS)

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om evaluering af de internationale regnskabsstandarder (IAS) og aktiviteter inden for International Financial Reporting Standards Foundation (IFRS Foundation), Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og Public Interest Oversight Board (PIOB) (2016/2006(INI))

(2018/C 086/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾,
- der henviser til rapport af 25. februar 2009 fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU under ledelse af Jacques de Larosière,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 258/2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 (COM(2016)0202),
- der henviser til Philippe Maystadt's rapport fra oktober 2013 med titlen »Should IFRS standards be more European?«,
- der henviser til Kommissionens rapport af 2. juli 2014 til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af reformen af EFRAG efter anbefalingerne i Maystadt-rapporten (COM(2014)0396),
- der henviser til Kommissionens rapport af 18. juni 2015 til Europa-Parlamentet og Rådet om evaluering af forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (COM(2015)0301),
- der henviser til Kommissionens rapport af 17. september 2015 til Europa-Parlamentet og Rådet om aktiviteter gennemført af IFRS Foundation, EFRAG og PIOB i 2014 (COM(2015)0461),

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74.

⁽⁴⁾ EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1.

Tirsdag den 7. juni 2016

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2015 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion« (COM(2015)0468),
- der henviser til studiet vedrørende International Accounting Standards Board (IASB) («The European Union's Role in International Economic Fora — paper 7: The IASB») og de fire studier vedrørende IFRS 9 («IFRS Endorsement Criteria in Relation to IFRS 9», »The Significance of IFRS 9 for Financial Stability and Supervisory Rules«, »Impairments of Greek Government Bonds under IAS 39 and IFRS 9: A Case Study« samt »Expected-Loss-Based Accounting for the Impairment of Financial Instruments: the FASB and IASB IFRS 9 Approaches«),
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF⁽¹⁾,
- der henviser til stats- og regeringschefernes erklæring fra G20-topmødet af 2. april 2009,
- der henviser til IASB's diskussionspapir fra juli 2013 med titlen »A Review of the Conceptual Framework for Financial Reporting« (DP/2013/1) og til IASB's anmodning om synspunkter («request for views») fra juli 2015 med titlen »Trustees' Review of Structure and Effectiveness: Issues for the Review«,
- der henviser til Kommissionens kommentar af 1. december 2015 om IASB's »Trustees' Review of Structure and Effectiveness«,
- der henviser til International Financial Reporting Standard (IFRS) 9 om finansielle instrumenter offentliggjort den 24. juli 2014 af IASB, til EFRAG's godkendelsesrådgivning vedrørende IFRS 9, til EFRAG's vurdering af IFRS 9 i forhold til princippet om et retvisende billede, til mødedokumenterne for Regnskabskontroludvalget (ARC) om IFRS 9 og til kommenterende skrivelser fra ECB og EBA om godkendelsen af IFRS 9,
- der henviser til skrivelse af 14. januar 2014 sendt på vegne af dets Økonomi- og Valutaudvalgs koordinatore med kommentarer til IASB's diskussionspapir med titlen »A Review of the Conceptual Framework for Financial Reporting«,
- der henviser til rapport af 31. marts 2015 fra Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) med titlen »Report on Enforcement and Regulatory Activities of Accounting Enforcers in 2014« (ESMA/2015/659),
- der henviser til ESMA's retningslinjer for håndhævelsen af finansielle oplysningskrav af 10. juli 2014 (ESMA/2014/807),
- der henviser til ESMA's oversigt over overholdelsen af ESMA's retningslinjer for håndhævelsen af finansielle oplysningskrav af 19. januar 2016 (ESMA/2015/203 REV),
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 om International Financial Reporting Standards (IFRS) og ledelsen i International Accounting Standards Board (IASB)⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 94.

Tirsdag den 7. juni 2016

- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽²⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 ⁽³⁾ med virkning fra midten af juni 2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0172/2016),
- A. der henviser til, at International Financial Reporting Standards (IFRS) og the international standards on auditing (ISA) er nogle af de væsentlige komponenter, som kræves for et effektivt fungerende indre marked og kapitalmarkederne; der finder, at IFRS og ISA kan forstås som et offentligt gode, som ikke derfor bør bringe den finansielle stabilitet i fare eller hindre den økonomiske udvikling i Unionen og som bør tjene almenhedens og ikke kun investorers, långiveres og kreditorers interesser;
- B. der påpeger, at forfalskning af virksomheders regnskaber udgør en trussel mod den økonomiske og finansielle stabilitet, udover at det undergraver borgernes tillid til den sociale markedsøkonomiske model;
- C. der henviser til, at formålet med IFRS er at styrke ansvarligheden ved at mindske informationskløften mellem investorer og virksomheder, at beskytte investeringer, at skabe større gennemsigtighed ved at forbedre den internationale sammenlignelighed og kvaliteten af de finansielle oplysninger, at give investorer og andre markedsdeltagere mulighed for at træffe informerede økonomiske beslutninger og derfor at påvirke adfærden hos aktørerne på de finansielle markeder og stabiliteten på disse markeder; der dog bemærker, at denne model med »beslutningens nytteværdi« for regnskaber ikke stemmer helt overens med den kapitaldækningsfunktion, som er beskrevet i Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet, hvilket tyder på, at det begrebsmæssige grundlag for regnskaber i IFRS-regi ikke inkluderer formålet med regnskaber i henhold til EU-retten, hvor et retvisende billede af de konkrete forhold er standarden, som fastslået i kommissær Jonathan Hills svar på skriftlig forespørgsel E-016071/2015, dateret 25. februar 2016; der påpeger, at kravet om et retvisende billede kræver en holistisk vurdering, hvor tal og kvalitative forklaringer spiller en vigtig rolle;
- D. der henviser til, at regnskabsdirektivet fastsætter, at regnskaber er »af særlig betydning med henblik på at beskytte selskabsdeltagere og tredjemand« og at »sådanne virksomheder kun giver tredjemand sikkerhed i virksomhedsformuen«; der henviser til, at regnskabsdirektivet også fastsætter, at dets formål er »at beskytte de interesser, der knytter sig til kapital selskaber« ved at sikre, at der ikke udbetales udbytte af aktiekapital; der henviser til, at dette generelle formål med regnskaber kun kan opfyldes, hvis tallene i regnskaberne giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat; der henviser til, at et retvisende billede, afgørelser om udbetaling af udbytte og vurderingen af et selskabs solvens også kræver kvalitative oplysninger og en bredere evaluering af risici;
- E. der henviser til, at IASB fungerer i regi af IFRS Foundation — en privat nonprofitorganisation registreret i London/Det Forenede Kongerige og Delaware/USA — og er et standardiseringsorgan, hvis processer bør være gennemsigtige, uafhængige og underlagt direkte offentlig kontrol; der henviser til, at EU bidrager med ca. 14 % til budgettet for IFRS Foundation og dermed er dens største finansielle sponsor;
- F. der påpeger, at de globale kapitalbevægelser kræver et globalt system af regnskabsstandarder; der henviser til, at IFRS anvendes i 116 lande ud fra forskellige modeller (hel eller delvis indoptagelse, som tilvalgsmodel eller baseret på konvergens), men ikke i USA for indenlandske udstedere;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0108.

⁽²⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.

⁽³⁾ EUT L 158 af 27.5.2014, s. 196.

Tirsdag den 7. juni 2016

- G. der henviser til, at Norwalkaftalen indgået mellem IASB og det amerikanske Financial Accounting Standards Board (FASB) i september 2002 gik ud på at tilstræbe konvergens mellem IFRS-standarder udstedt af IASB og US-GAAP-standarder udstedt af FASB;
- H. der henviser til, at godkendelsesprocessen i EU bygger på de godkendelseskriterier, som er fastsat i IAS-forordningen. der understreger, at IFRS ikke må være i strid med regnskabsdirektivets princip om et retvisende billede, dvs. at regnskaberne skal afspejle selskabets aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat; der påpeger, at der i henhold til kapitalvedligeholdelsesdirektivet ikke må udbetales udbytte og bonusser af urealiserede gevinster, dvs. i sidste ende af selskabskapitalen; der påpeger, at IFRS bør medvirke til at fremme almenvellet i Europa og opfylde de grundlæggende kriterier for kvaliteten af de oplysninger, der skal bruges til årsregnskaber;
- I. der henviser til, at Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet er involveret i godkendelsesprocessen baseret på rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG), der er en privat teknisk rådgiver for Kommissionen, og på arbejdet i Regnskabskontroludvalget (ARC), som er sammensat af repræsentanter fra medlemsstaterne; der henviser til, at Maystadt-rapporten indeholdt overvejelser om muligheden for at oprette et agentur, der kan erstatte EFRAG på længere sigt;
- J. der henviser til, at forskellige interessenter inden for EU — især langsigtede investorer — har rejst spørgsmålet om IFRS' overensstemmelse med lovkravene i regnskabsdirektivet, især forsigtigheds- og forvaltningsprincipperne; der påpeger, at Parlamentets inddragelse i proceduren for fastlæggelse af standarder ikke er tilstrækkelig og ikke står mål med EU-budgettets finansielle bidrag til IFRS Foundation; der henviser til, at der også har været lagt vægt på at styrke Europas stemme for at sikre, at sådanne principper fuldt ud anerkendes og integreres i hele proceduren for fastlæggelse af standarder;
- K. der henviser til, at de seneste finansielle kriser har sat spørgsmålet om IFRS' rolle inden for finansiell stabilitet og vækst på G20's og EU's dagsordener, navnlig med hensyn til reglerne for anerkendelse af tab i banksystemet; der henviser til, at G20 og de Larosière-rapporten har fokuseret på visse centrale spørgsmål med hensyn til regnskabsstandarder forud for krisen, herunder ikkebalanceførte regnskabsposter, procyklikalitet i forbindelse med princippet om værdiansættelse til markedsværdi og indregning i resultatet, undervurdering af risikoakkumulering under konjunkturopsving og manglen på en fælles og gennemsigtig metode til værdiansættelse af illikvide og værdiforringede aktiver;
- L. der henviser til, at IASB udarbejdede de finansielle instrumenter i IFRS 9 som et svar på visse aspekter af krisen og på dennes påvirkning af banksektoren; der henviser til, at EFRAG stillede sig positivt til IFRS 9, men fremsatte en række bemærkninger vedrørende anvendelsen af »fair value« i tilfælde af markedsvanskeligheder, det manglende begrebsmæssige grundlag for metoden med hensættelser for tab over 12 måneder og de utilfredsstillende bestemmelser vedrørende langsigtede investeringer; der henviser til, at der i udtalelsen som følge af de forskellige anvendelsesdatoer for IFRS 9 og den kommende forsikringsstandard blev taget forbehold med hensyn til anvendelsen af standarden på forsikringssektoren; der henviser til, at dette problem også er anerkendt af IASB selv; der påpeger, at der stadig hersker bekymring for, at den foreslåede regnskabsmæssige behandling af egenkapital skal få negativ virkning på langsigtede investeringer; der henviser til, at ECB og EBA i deres kommenterende skrivelser om IFRS 9 var positive, men også nævnte specifikke mangler;
- M. der henviser til, at problemet vedrørende ikkebalanceførte poster blev adresseret i de efterfølgende ændringer af »IFRS 7 Financial Instruments: Disclosures« og offentliggørelsen af tre nye standarder, nemlig »IFRS 10 Consolidated financial statements«, »IFRS 11 Joint arrangements« og »IFRS 12 Disclosure of interests in other entities«;
- N. der henviser til, at IASB i maj 2015 offentliggjorde et udkast til en »begrebsramme« indeholdende en beskrivelse af de principper, som IASB støtter sig på ved udviklingen af IFRS, med henblik på at hjælpe personer, der udarbejder regnskaber, med at udvikle og udvælge regnskabspraksisser og gøre det lettere for alle at forstå og fortolke IFRS;

Tirsdag den 7. juni 2016

- O. der påpeger, at den måde, IFRS Foundation ledes på, er under revision i overensstemmelse med organisationens vedtægter; der påpeger, at det derfor er det rette tidspunkt til at revidere den organisatoriske opbygning og foretage de nødvendige ændringer af IFRS Foundations og IASB's ledelses- og tilsynsorganer med henblik på at integrere dem bedre i det internationale system af finansielle institutioner og sikre en bred repræsentation af interesser (såsom forbrugerorganisationer og finansministerier) og offentlig ansvarlighed, som kan garantere for regnskabsstandarders høje kvalitet;
- P. der henviser til, at ISA er udviklet af International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB), som er et uafhængigt organ i regi af International Federation of Accountants (IFAC); der henviser til, at Public Interest Oversight Board (PIOB) er en uafhængig international organisation, som overvåger den proces, der fører til vedtagelse af ISA, og IFAC's øvrige aktiviteter af offentlig interesse;
- Q. der henviser til, at Unionens program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 dækker finansieringen af IFRS Foundation og PIOB i 2014-2020, hvorimod finansieringen af EFRAG kun er dækket for perioden 2014-2016;

Evaluering af 10 års anvendelse af IFRS i EU

1. noterer sig Kommissionens IAS-evalueringsrapport om anvendelsen af IFRS-standarder i EU og dens vurdering af, at målene i IAS-forordningen er opfyldt; beklager, at Kommissionen endnu ikke har foreslået de lovændringer, der er nødvendige for at afhjælpe de mangler, den har identificeret i sin evaluering; opfordrer standardiseringsorganet til at sikre, at IFRS hænger sammen med det eksisterende kompleks af regnskabsstandarder, og fremme konvergens på internationalt niveau; opfordrer til en mere koordineret tilgang til udvikling af nye standarder, herunder samordnede tidsfrister for anvendelse, især med hensyn til implementeringen af »IFRS 9 Financial Instruments« og den nye »IFRS 4 Insurance Contracts«; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at fremlægge lovgivningsforslag med henblik herpå og at sikre, at eventuelle forsinkelser ikke medfører skævvridning eller forstyrrelse af konkurrencen i forsikringsbranchen; opfordrer Kommissionen til at foretage en detaljeret undersøgelse af, om anbefalingerne i de Larosière-rapporten er fuldstændigt gennemført, især anbefaling nr. 4, i henhold til hvilken der er behov for en bredere overvejelse af markedsværdiprincippet;
2. opfordrer Kommissionen til omgående at efterkomme Maystadt-rapportens anbefaling om udvidelse af kriteriet om hensynet til »almenvellet« — dvs. at regnskabsstandarder hverken bør bringe den finansielle stabilitet i EU i fare eller stå i vejen for EU's økonomiske udvikling — og at sikre, at dette kriterium overholdes fuldt ud i forbindelse med godkendelsesprocessen; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med EFRAG at udstede klare retningslinjer for fortolkningen af begrebet »almenvellet« og princippet om »et retvisende billede« på baggrund af Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet for at nå frem til en fælles forståelse af disse godkendelseskriterier; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om inkorporering af Maystadts definition af kriteriet om »almenvellet« i IAS-forordningen; opfordrer Kommissionen til sammen med EFRAG systematisk at undersøge, om kriteriet om »almenvellet« som defineret af Maystadt kræver ændringer af eksisterende regnskabsstandarder og på grundlag heraf at samarbejde med IASB og nationale og tredjelands standardiseringsorganer med henblik på opnå en bredere støtte til ændringer eller, i mangel af en sådan bredere støtte, at indføje specifikke standarder i EU-retten til opfyldelse af sådanne kriterier, hvor det er nødvendigt;
3. bemærker, at kravet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU om, at tallene i regnskaberne skal give et retvisende billede, er standarden for formålet med regnskaber udarbejdet i henhold til EU-retten, jf. betragtning 3 og 29 i samme direktiv; fremhæver, at dette formål er knyttet til regnskabernes kapitalgrundlagsfunktion, dvs. at investorer, både kreditorer og aktionærer, skal kunne benytte tallene i årsregnskaberne som grundlag for at bestemme, hvorvidt et selskab er solvent målt på sin nettoværdi, og til at træffe afgørelse om udbetaling af udbytte;
4. understreger, at en afgørende forudsætning for, at tallene i regnskaberne kan give et retvisende billede, er, at de bygger på en forsigtig værdiansættelse, dvs. uden undervurdering af tab eller overvurdering af overskud, jf. artikel 6, stk. 1, litra c), nr. i) og ii), i regnskabsdirektivet; påpeger, at denne tolkning af regnskabsdirektivet er bekræftet ved talrige domme fra EU-Domstolen;
5. bemærker, at betragtning 9 i IAS-forordningen tillader en større fleksibilitet, når der træffes en beslutning om at godkende en IFRS, da der ikke kræves »en nøje overensstemmelse med hver enkelt bestemmelse [i regnskabs- og selskabsdirektiverne]«; mener imidlertid, at dette ikke strækker så vidt som til at lade IFRS afvige så meget fra det generelle formål med regnskabsdirektivet fra 2013 (2013/34/EU), som erstattede det fjerde selskabsdirektiv (78/660/EØF), og det

Tirsdag den 7. juni 2016

syvende selskabsdirektiv (83/349/EØF), der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, første led, i IAS-forordningen, at det resulterer i årsregnskaber, der overdriver overskud eller underdriver tab; mener i den sammenhæng, at godkendelsen af IAS 39 muligvis stred mod dette generelle formål i det fjerde og syvende selskabsdirektiv, afløst af regnskabsdirektivet af 2013, grundet dens model for anerkendelse af tab, og navnlig mod artikel 31, stk. 1, litra c), punkt bb, i det fjerde selskabsdirektiv, hvori det bestemmes, at »der tages hensyn til alle forudseelige forpligtelser og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, som årsregnskabet vedrører, eller i et tidligere regnskabsår, selv om disse forpligtelser eller tab først bliver kendt mellem statutidspunktet og det tidspunkt, hvor status udarbejdes«;

6. hilser IASB's plan om at genindføre princippet om »forsigtighed« og styrke »forvaltning« i den nye begrebsramme velkommen; beklager, at »forsigtighed« i IASB's fortolkning kun betyder »forsigtig behandling af skøn«; bemærker, at IASB's forståelse af princippet om »forsigtighed« og »forvaltning« ikke er den samme som fastlagt i Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet; mener, at forsigtighedsprincippet skal gå hånd i hånd med et pålidelighedsprincip; opfordrer Kommissionen og EFRAG til at blive enige om tolkningen af princippet om forsigtighed og forvaltning som fastlagt i Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet og derefter samarbejde med IASB og nationale og tredjelands standardiseringsorganer med henblik på at opnå bredere støtte til disse principper; opfordrer IASB til systematisk at undersøge, hvorvidt en revideret begrebsramme kræver ændringer af eksisterende regnskabsstandarder, og foretage justeringer, hvor det er nødvendigt;

7. noterer sig reformen vedrørende anerkendelse af tab i IFRS-regi, hvilket bør tillade en mere forsigtighedsbaseret opbygning af tabshensættelser på grundlag af det fremadrettede princip om forventet tab fremfor allerede stedfundet tab; mener, at EU-godkendelsesproceduren omhyggeligt skal fastlægge rammerne for måden, hvorpå princippet om forventet tab skal udformes, så overdreven afhængighed af modeller undgås, og det bliver muligt at udstikke klare tilsynsmæssige retningslinjer for aktivers værdiforringelse;

8. mener, at problemet med ikkebogførte poster endnu ikke er adresseret på korrekt og effektiv vis, da afgørelsen om, hvorvidt et aktiv skal bogføres eller ej, stadig er underlagt en mekanistisk regel, som kan omgås; opfordrer IASB til at udbedre disse mangler;

9. glæder sig over IFRS Foundations og IOSCO's protokoller om et forstærket samarbejde på baggrund af de centrale problemer i tilsynet med værdipapirmarkedet, som er blevet identificeret af G20; mener, at dette samarbejde er nødvendigt for at imødekomme behovet for en global regnskabsstandard af høj kvalitet og fremme brugen af ensartede standarder på tværs af forskellige nationale forhold;

10. er overbevist om, at udvekslingen af oplysninger mellem IASB og IOSCO om den stigende anvendelse af IFRS ikke blot skal ses som en form for statusopgørelse, men også som mulighed for at identificere eksempler på bedste praksis; glæder sig i den forbindelse over den årlige »enforcer discussion session«, som er indført af IOSCO for at kunne oplyse IASB om centrale aspekter af gennemførelsen og håndhævelsen;

11. påpeger vigtigheden af, at der er fuld klarhed over virkningerne af en regnskabsstandard; insisterer på, at det bør være en prioritet for IASB og EFRAG at styrke deres konsekvensanalyser, navnlig inden for makroøkonomi, og at vurdere de forskellige behov hos en bred række af interessenter, herunder langsigtede investorer og virksomheder, samt den brede offentlighed; opfordrer EFRAG til at styrke sin kapacitet til at vurdere virkningen af nye regnskabsstandarder på den finansielle stabilitet med særlig fokus på europæiske behov, som skal indføres i IASB's standardisering på et tidligere trin i processen; konstaterer især, at der mangler en kvantitativ konsekvensanalyse af IFRS 9, for hvilken der ikke vil foreligge data før 2017; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at IFRS 9 tjener EU's langsigtede investeringsstrategi, især ved at begrænse bestemmelser, der kan skabe unødigt kortsigtet volatilitet i regnskaberne; konstaterer, at de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) — ESMA, EBA og EIOPA — som besidder ekspertisen og kapaciteten til at bistå med denne opgave, afviste fuldt medlemskab af EFRAG-bestyrelsen, fordi EFRAG er et privat organ; mener, at ECB og ESA'erne — som observatører i EFRAG-bestyrelsen efter reformen af forvaltningsordningen — kunne yde et positivt bidrag i retning af større hensyntagen til indvirkningen på den finansielle stabilitet; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne for revisionen af IAS-forordningen at undersøge, hvordan den kan modtage systematisk feedback fra ESA'erne;

Tirsdag den 7. juni 2016

12. er overbevist om, at kun enkle regler kan anvendes effektivt af brugerne og kontrolleres af de tilsynsførende; minder om, at G20 i sin erklæring af 2. april 2009 efterspurgte mindre kompleksitet i regnskabsstandarderne for finansielle instrumenter samt klarhed og konsistens ved anvendelsen af evalueringsstandarder internationalt i samarbejde med tilsynsførende; er betænkelig ved IFRS' fortsat komplekse karakter; opfordrer til at reducere denne kompleksitet i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, når der udvikles nye regnskabsstandarder; mener, at et mindre komplekst system for regnskabsstandarder vil bidrage til en mere ensartet gennemførelse, således at virksomheders finansielle data bliver sammenlignelige mellem medlemsstaterne;

13. opfordrer til obligatorisk land for land-rapportering i henhold til IFRS; gentager sin holdning om, at offentlig land for land-rapportering kan spille en afgørende rolle for bekæmpelse af skatteundgåelse og -svig;

14. anmoder IASB, Kommissionen og EFRAG om at inddrage Parlamentet og Rådet på et tidligt stadium, når de udvikler regnskabsstandarder i almindelighed og inden for rammerne af godkendelsesprocessen i særdeleshed; er af den opfattelse, at kontrolprocessen i forbindelse med godkendelse af IFRS i EU bør formaliseres og struktureres analogt med kontrolprocessen for »niveau 2«-foranstaltninger inden for finansielle tjenesteydelser; henstiller, at de europæiske myndigheder opfordrer civilsamfundsinteressenter til at støtte deres aktiviteter, herunder på EFRAG-niveau; opfordrer Kommissionen til at oprette et forum, hvor interessenter kan diskutere fundamentale principper for regnskabsføring i Europa; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet mulighed for at modtage en shortlist over formandskandidater til EFRAG, således at uformelle høringer kan arrangeres forud for en afstemning om den foretrukne kandidat;

15. bemærker i den forbindelse, at Parlamentet bør spille en rolle som en aktiv støtte for IFRS, forudsat at kravene i denne beslutning tages behørigt i betragtning, da meget tyder på, at fordelene opvejer omkostningerne;

16. er overbevist om, at en globaliseret økonomi behøver internationalt accepterede regnskabsstandarder; minder dog om, at konvergens ikke er et mål i sig selv, men kun bør tilstræbes, hvis det resulterer i bedre regnskabsstandarder, der afspejler en prioritering af almenvellet samt forsigtighed og pålidelighed; mener derfor, at der fortsat bør føres en solid dialog mellem IASB og de nationale regnskabsstandardiseringsorganer på trods af de langsomme fremskridt i konvergensprocessen;

17. konstaterer, at de fleste virksomheder er SMV'er; bemærker, at Kommissionen har til hensigt sammen med IASB at undersøge muligheden for at udvikle fælles forenklede regnskabsstandarder af høj kvalitet for SMV'er, som — på frivillig basis — kan anvendes på europæisk plan af SMV'er, der er registreret på en multilateral handelsfacilitet (MHF), og mere specifikt på SMV-vækstmarkeder; noterer sig i den forbindelse de muligheder, som de allerede eksisterende regnskabsstandarder for SMV'er frembyder; mener, at det som betingelse for at arbejde videre på dette område bør være et krav, at IFRS-standarder bliver mindre komplicerede og ikke fremmer en procyklisk udvikling, og at SMV'er sikres tilstrækkelig repræsentation i IASB; mener, at de relevante interessenter bør være repræsenteret i IASB; opfordrer Kommissionen til at udføre en grundig analyse af konsekvenserne af IFRS for SMV'er, før der tages nye skridt; opfordrer til, at en sådan udvikling overvåges nøje, og at Parlamentet informeres fuldt ud under skyldig hensyntagen til processen hen imod »bedre lovgivning«;

18. fremhæver, at de nationale standardiseringsorganer nu er tæt integrerede i EFRAG; peger derfor på den rådgivende rolle, EFRAG kan spille i forbindelse med regnskabsspørgsmål, der er knyttet til mindre børsnoterede selskaber samt SMV'er mere generelt;

19. hilser det velkomment, at Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at følge ESMA's retningslinjer for håndhævelse af finansielle oplysningskrav; beklager, at adskillige medlemsstater ikke efterlever og ikke agter at efterleve ESMA's retningslinjer for håndhævelse af finansielle oplysningskrav; opfordrer disse medlemsstater til at arbejde i retning af efterlevelse; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt ESMA's beføjelser gør det muligt at sikre en konsekvent og sammenhængende håndhævelse i hele EU og, hvis det ikke er muligt, udforske andre metoder til at sikre en behørig håndhævelse;

20. finder, at balancen mellem den obligatoriske anvendelse af IAS-forordningen og medlemsstaternes mulighed for at udvide anvendelsen af IFRS på nationalt plan sikrer et passende hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet;

Tirsdag den 7. juni 2016

21. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har til hensigt at undersøge behovet for at koordinere EU's regler for udlodning af udbytte; minder i denne forbindelse om artikel 17, stk. 1, i kapitalvedligeholdelsesdirektivet, der refererer direkte til et selskabs årsregnskab som grundlag for beslutninger vedrørende udlodning af udbytte og fastlægger visse begrænsninger med hensyn til en sådan udlodning; bemærker, at Kommissionen i sin evaluering af IAS-forordningen har fundet visse tegn på, at der stadig er forskelle i håndhævelsen af IFRS i medlemsstaterne; fremhæver, at reglerne om kapitalvedligeholdelse og udlodning af udbytte i rapporten om evalueringen af IAS-forordningen omtales som kilde til retlige konflikter, der kan opstå i visse retssystemer, hvor medlemsstaterne tillader eller kræver anvendelse af IFRS i forbindelse med individuelle årsregnskaber, som en udbytteudlodning er baseret på; påpeger, at de enkelte medlemsstater overvejer, hvordan sådanne spørgsmål skal behandles i deres nationale lovgivning inden for rammerne af EU's krav til kapitalvedligeholdelse; opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at sikre overholdelse af kapitalvedligeholdelsesdirektivet og regnskabsdirektivet;

22. opfordrer EFRAG og Kommissionen til hurtigst muligt at undersøge, hvorvidt regnskabsstandarder muliggør skattesvig og -undgåelse, og gennemføre alle nødvendige ændringer til at afhjælpe og forhindre potentielt misbrug;

23. noterer sig de igangværende bestræbelser på at øge gennemsigtigheden og sammenligneligheden af offentlige regnskaber ved at udvikle europæiske regnskabsstandarder for den offentlige sektor (EPSAS);

IFRS Foundations, EFRAG's og PIOB's aktiviteter

24. støtter Kommissionens anbefaling af, at IFRS Foundations tilsynsorgan (Monitoring Board) skifter fokus fra spørgsmål om intern organisation til spørgsmål af offentlig interesse, der kan henvises til IFRS Foundation; mener dog, at der skal gøres yderligere fremskridt med hensyn til ledelsen af IFRS Foundation og IASB, navnlig med hensyn til gennemsigtighed, forebyggelse af interessekonflikter og mangfoldigheden af ansatte eksperter; påpeger, at IASB's legitimitet er i fare, hvis tilsynsorganets medlemmer fortsætter med at være uenige om dets ansvarsområder, samtidig med at der kræves konsensus ved dets beslutningstagning; støtter især Kommissionens forslag om at overveje rapporteringsbehovene hos investorer med forskellige tidshorisonter for investeringer samt at udarbejde skræddersyede løsninger, især til langsigtede investorer, ved udarbejdelsen af standarder; går ind for en bedre integration af IASB i det internationale system af finansielle institutioner og for tiltag, der kan sikre en bred repræsentation af interesser (såsom forbrugerorganisationer og finansministerier) og offentlig ansvarlighed med henblik på at sikre regnskabsstandarder af høj kvalitet;

25. noterer sig de private aktørers dominans i IASB; påpeger, at mellemstore virksomheder ikke er repræsenteret overhovedet; fremhæver, at IFRS Foundation fortsat er afhængig af frivillige bidrag, ofte fra privatsektoren, hvilket kan give risiko for interessekonflikter; opfordrer Kommissionen til at anmode IASB Foundation om at sigte mod en mere diversificeret og afbalanceret finansieringsstruktur, herunder på grundlag af gebyrer og offentlige finansieringskilder;

26. glæder sig over IFRS Foundation/IASB's aktiviteter inden for CO₂- og klimaregnskaber; mener især, at vigtige langsigtede strukturelle spørgsmål, såsom værdiansættelse af strandede CO₂-aktiver i selskabernes regnskaber, udtrykkeligt skal føjes til IFRS' arbejdsprogram med henblik på at udvikle standarder herfor; opfordrer IFRS-organerne til at sætte spørgsmålene om CO₂-regnskaber og CO₂-risici på deres dagsorden;

27. opfordrer Kommissionen og EFRAG til at undersøge skiftet i placeringen af pensionsaktiver fra aktier til obligationer som følge af indførelsen af princippet om bogføring efter markedsværdi i henhold til IFRS;

28. støtter Kommissionens indtrængende opfordring til IFRS Foundation om at sikre, at anvendelse af IFRS og betaling af et fast finansielt bidrag gøres til betingelse for medlemskab af IFRS Foundations og IASB's styrings- og tilsynsorganer; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan man kan reformere IFRS Foundation og IASB med henblik på at kunne fratage medlemmer, som ikke opfylder ovennævnte kriterier, deres veto;

29. opfordrer medlemmerne af IFRS' bestyrelse, IFRS Monitoring Board og IASB til at fremme en passende kønsbalance i de relevante fora;

Tirsdag den 7. juni 2016

30. minder om den anmodning, det fremsatte i Goulard-betænkningen om foranstaltninger til styrkelse af den demokratiske legitimitet, åbenhed, ansvarlighed og integritet, bl.a. i forbindelse med aktindsigt, åben dialog med forskellige interessenter, oprettelse af obligatoriske åbenhedsregistre og bestemmelser om gennemsigtighed i møder med lobbyister samt interne regler, navnlig om forebyggelse af interessekonflikter;

31. understreger, at EFRAG-reformen skal forbedre de europæiske bidrag til udviklingen af de nye IFRS-standarder og kunne deltage i reformen af ledelsen af IFRS Foundation;

32. beklager, at EFRAG i nogen tid har fungeret uden bestyrelsesformand, i lyset af den vigtige rolle, som vedkommende spiller for opnåelsen af konsensus og for at sikre en tydelig, stærk europæisk stemme i regnskabsspørgsmål på internationalt niveau; understreger vigtigheden af at udnævne en ny formand så hurtigt som muligt; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremskynde rekrutteringsprocessen under behørig hensyntagen til Parlamentets og dets Økonomi- og Valutaudvalgs rolle;

33. bifalder reformen af EFRAG, som trådte i kraft den 31. oktober 2014, og anerkender, at der er gjort en betydelig indsats i denne sammenhæng; noterer sig den forbedrede gennemsigtighed; beklager, at Kommissionen med hensyn til finansieringen af EFRAG — og især muligheden for at oprette et system over obligatoriske afgifter betalt af børsnoterede selskaber — har fokuseret på de dele af reformen, som kan gennemføres på kort tid; anmoder Kommissionen om — som anbefalet i Maystadt-rapporten — at tage formelle skridt til at opfordre de medlemsstater, som ikke allerede har en national finansieringsmekanisme, til at oprette en sådan; noterer sig Kommissionens forslag om en forlængelse af EU-programmet for EFRAG i perioden 2017-2020; opfordrer Kommissionen til at foretage en årlig samlet vurdering af sin vedtagne reform, jf. artikel 9, stk. 3 og 6, i forordning (EU) nr. 258/2014; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om det vil være opportunt og muligt at omdanne EFRAG til et offentligt organ på lang sigt;

34. beklager, at Maystadts forslag om sammenlægning af funktionerne som direktør for EFRAG og formand for EFRAG-TEG er blevet ændret fra et krav til en mulighed; bemærker, at sammensætningen af den nye bestyrelse afviger fra Maystadts forslag, eftersom de europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Centralbank ikke ønskede fuldt medlemskab af bestyrelsen; opfordrer EFRAG til at øge antallet af brugere i bestyrelsen, idet der i øjeblikket kun er én, og sikre, at alle relevante interessenter er repræsenteret i EFRAG;

35. konstaterer med tilfredshed, at PIOB i 2014 diversificerede sit finansieringsgrundlag; bemærker, at det samlede bidrag fra IFAC var 58 %, som, selv om det stadig udgør en betydelig andel af PIOB's finansiering, ligger et godt stykke under tærsklen på to tredjedele, og der var derfor ingen grund til, at Kommissionen skulle begrænse sit årlige bidrag, jf. artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 258/2014; opfordrer PIOB til at intensivere sine bestræbelser på at sikre integritet i revisorfaget;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
